

§. 55. *Іаковъ не рачи да пусне Веніамина да иде
въ Египетъ.*

Като чу Іаковъ, че Египетскыйтъ властитель иска Веніамина, въздхнхъ и рече: „Обезчадихте ма! Іосифъ умрѣ, а Симеона упрѣхъ въ Египетъ; сега искате да ми земете и Веніамина, отгорѣ ми са струпахъ сичгытѣ тѣзи злины! не пуцамъ Веніамина, защото, ако му са случи да пострадае нѣщо по пѣтьтъ, не ще могъ да го прѣжалѣхъ, но отъ скърбѣта си ще слѣзъ въ Адъ.“ (Быт. **ѳг.** 37).

§. 56. *Присилватъ го сыноветѣ му да пусне
Веніамина.*

Като са довърши житото, което бѣхъ донесли, Іаковъ дума на сыноветѣ си: „Идѣте пакъ въ Египетъ за да купите жито.“ — А тѣ му отговорихъ: Не можемъ да идемъ при властительтъ на Египетъ безъ Веніамина, защото той зарѣча да му го завѣдемъ тамъ. — Че защо, рече баща имъ, обадохте за малкыйтъ си братъ? — Той самъ си, отговорихъ тѣ, попыта на, ако баща ни е живъ, и ако имамы другый братъ. И тѣй ный му обадохмы истината за сичко което на попыта, и не можѣхмы да прѣдвидимъ, че щеше да ни каже: „Доведѣте брата си.“ (Быт. **ѳг.** 1—6).

§. 57. *Іаковъ са склонява най подиръ за отива-
нето на Веніамина.*

Тогази Іуда, единъ отъ сыноветѣ Іакововы рече на баща си: „Пусни дѣтето съ мене, азъ го поемамъ отгорѣ си да ти го пазъ и да ти го доведъ пакъ назадъ ;